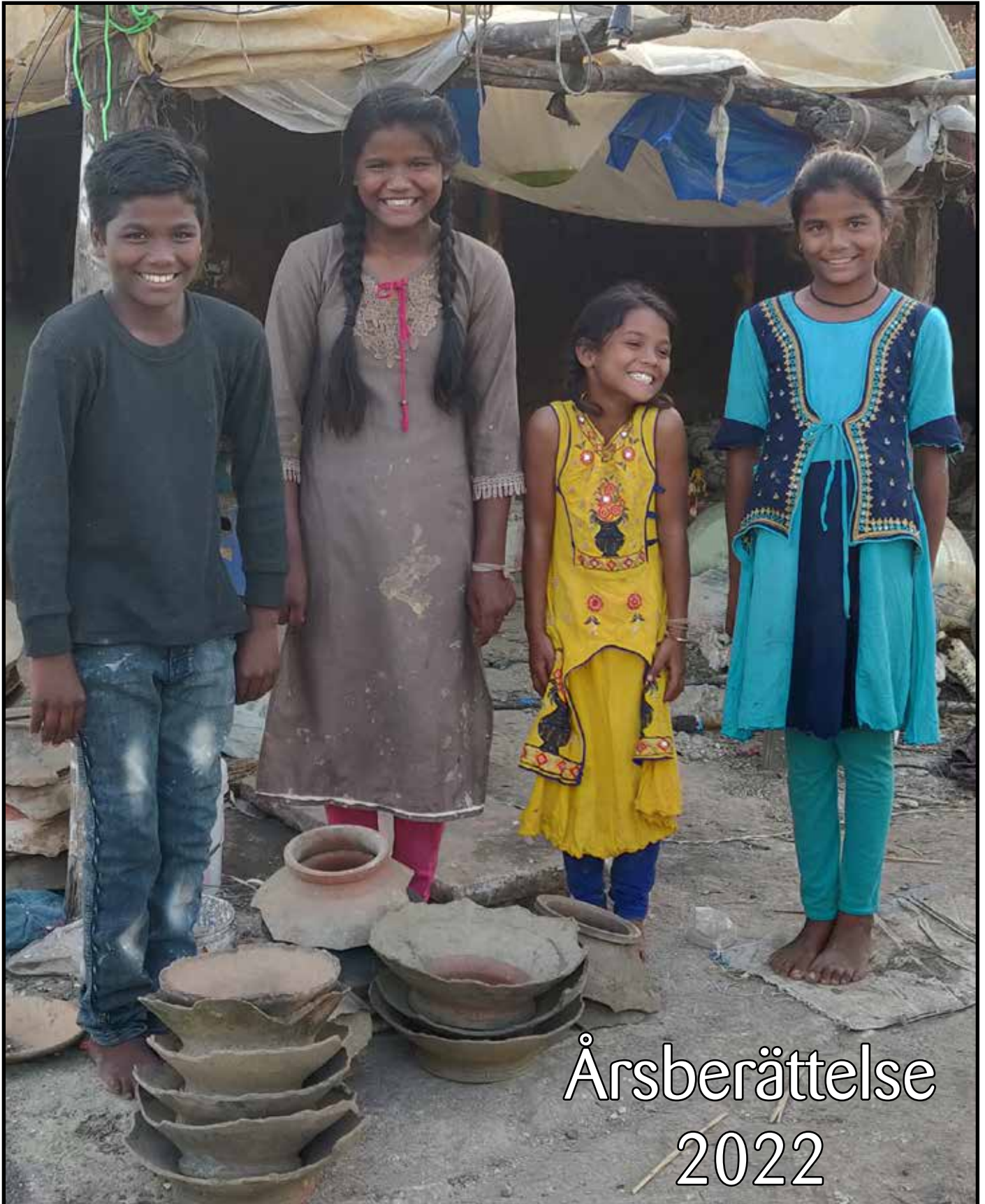
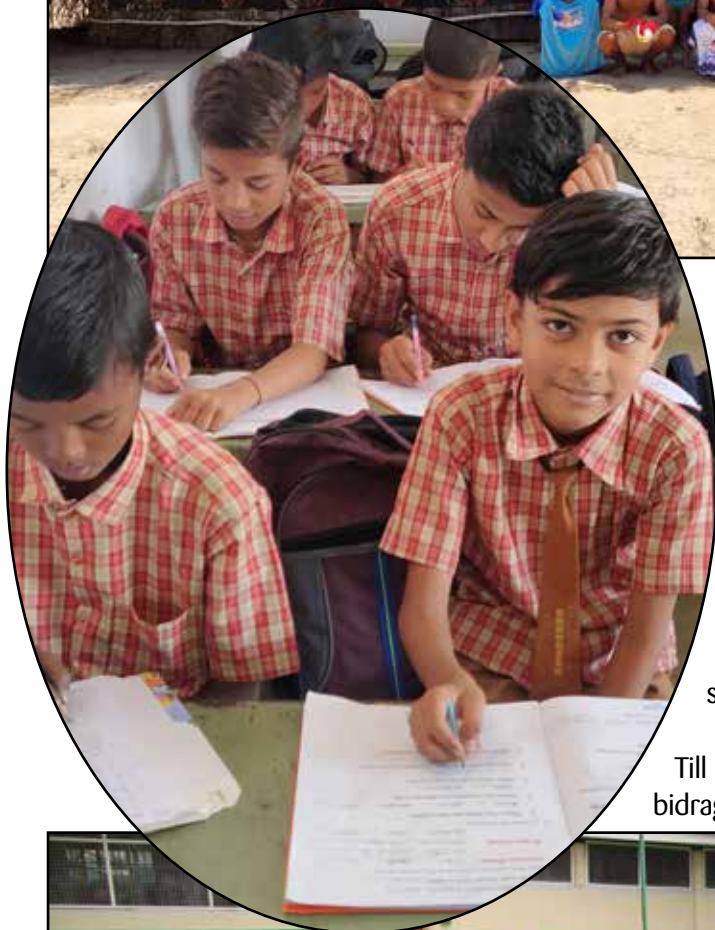
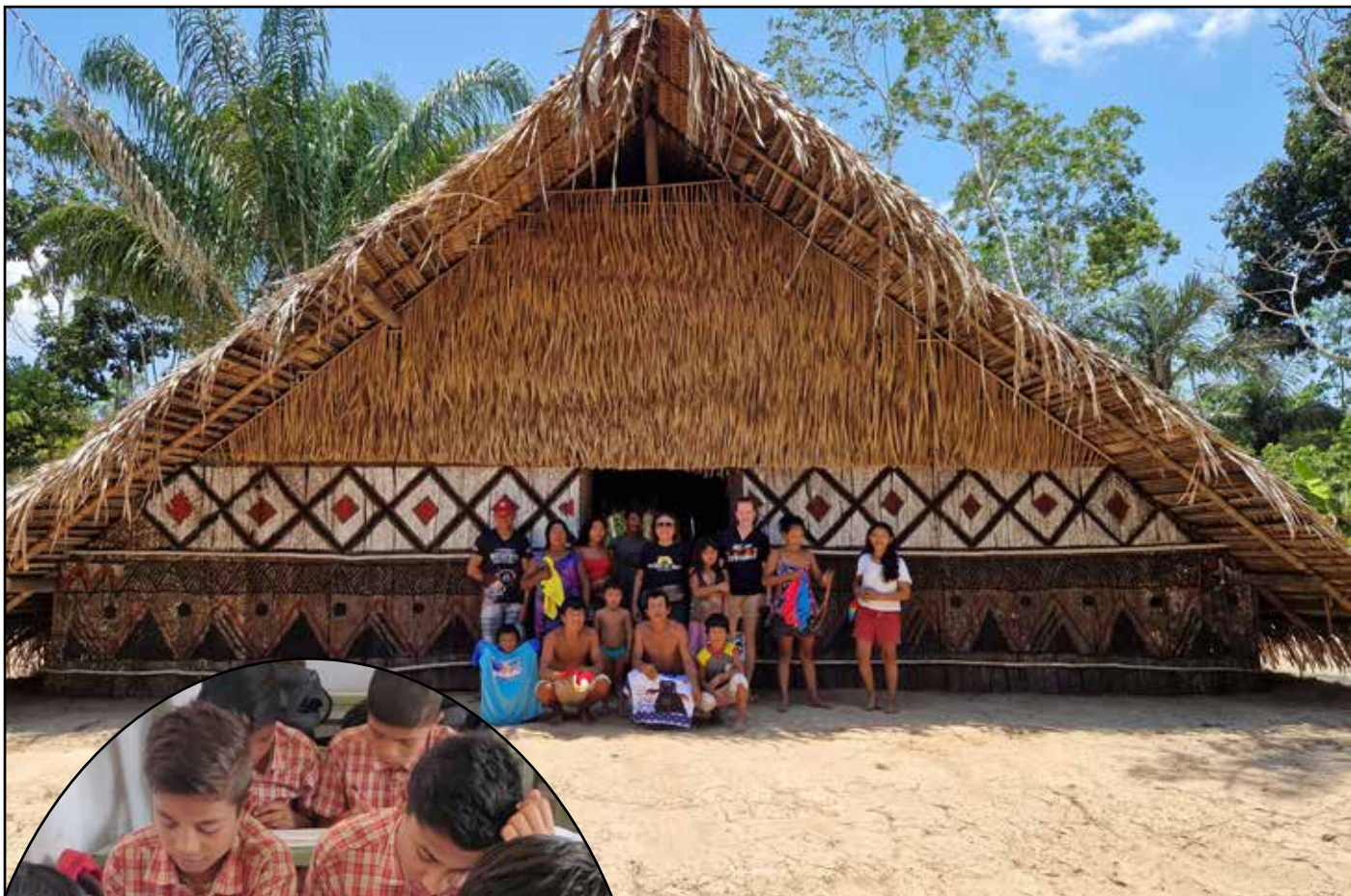


BARN I NÖD

INSAMLINGSSTIFTELSEN SVENSK INTERNATIONELL BARNHJÄLP



Årsberättelse
2022



Under första halvan av 2022 andades både barn och personal ut. Äntligen, efter två år av pandemi, återgick livet mer till det normala på alla våra center och platser. Allt eftersom återgick alla aktiviteter till att fungera fullt ut och barnen återkom för att delta.

Sammanlagt har Barn i Nöd under året regelbundet stöttat 15 projekt med ekonomiska bidrag. Det har varit fördelat på 7 länder: Brasilien 4, Dominikanska Republiken 1, Indien 6, Israel 1, Kenya 1, Thailand 1 och Uganda 1. Av dessa är 1 barnhem, 3 skolhem, 7 med inriktning på socialt hjälparbete, 1 kriscenter, 2 skolor och 1 yrkesskola.

Till 12 av dessa projekt är Barn i Nöd den största eller enda bidragsgivaren.



I **Brasilien** har Barn i Nöd under året regelbundet skickat pengar till fyra projekt.

Instituto Evangélico Japeri, Rio de Janeiro



Det är instrumenten och musiken som är i fokus för de drygt 100 barnen som kommer till **Instituto Evangélico** i Japeri. Japeri ligger 8 mil nordväst om Rio de Janeiro och är en fattig stad med runt 100 000 invånare. Barnen som kommer till Instituto Evangélico är i åldrarna 6–15 år och de bor i de olika slumområdena i staden. Barnen får mat och även hjälp med stödundervisning och läsläsning. På Instituto Evangélico har man tydligt sett vikten av att ge barnen en hobby och intresse som kan hålla dem ifrån livet på gatorna i staden.

På centret undervisas barnen i olika instrument och de har flera orkestrar där barnen får spela tillsammans. Detta center har förändrat staden Japeri genom att så många barn får komma och få hjälp och stöttning istället för att springa ute på gatorna. Många barn räddas också från droger genom att de finns på centret och kommer från gatugången.

Flera av barnen har koncentrationssvårigheter och är undernärda då de kommit till centret. Men med hjälp av bra mat och duktig personal förändras och utvecklas barnen snart i rätt riktning då de deltar i aktiviteterna. Barnen smittas också av varandras entusiasm och börjar drömma om en bättre framtid då de får upp ögonen över olika inriktningar livet kan ta.

Redan i början på året tog restriktionerna med att behöva använda ansiktsmask bort i Japeri och det gjorde stor skillnad på centret. Personalen var mycket glada över både barnens och deras föräldrars entusiasm över att de kunde studera musik på Instituto Evangélico. När samhället återgick till det normala kunde man återigen anordna konserter på centret och barnen deltog också i olika kulturevenemang ute i staden då de spelade och uppträdde. På Barnens dag den 12 oktober firade man med att hålla en stor konsert. Det var öppet för alla och den stora sporthallen var fylld av människor som ville se och höra barnens musikföreställning. Året avslutades med en julföreställning då barnen spelade julsånger till stor glädje för familjerna och samhället.



Instituto Evangélico varit ett av Barn i Nöds projekt sen 1999. Föreståndarparet Pastor Carlos Augusto de Souza Vieira och hans fru Miriam är stora förebilder som ger trygghet och stöd till alla barnen. Myndigheterna är också med och betalar för en tandläkare som regelbundet kommer och undersöker barnens tänder på centrets tandläkarmottagning.

De får viss ekonomisk hjälp utifrån samhället och vi hoppas att det nu kommer att växa då Barn i Nöd avslutar hjälpen till Instituto Evangélico i och med 2022. Det är ett fantastiskt projekt och vi har haft ett fint samarbete genom alla dessa år och vi tror att det kommer att fortsätta på ett bra sätt även då vi inte längre har möjlighet att finnas med som sponsor.

Ray of Hope

Manaus, Amazonas



Ray of Hope har sin bas och kontor i Manaus. De har där en enklare mottagning för både läkare och psykolog. Mottagningen finns för att enklare kunna hjälpa människor som är fattiga och inte har möjlighet att ta sig till sjukhusen för att få hjälp. Ray of Hope har också en socialarbetare med många kontakter som hjälper till att slussa människor vidare till rätt ställe när det behövs.

Ray of Hope startades av Glória Santos Reynolds 2003. Det var från början inte tänkt att bli ett projekt, utan bara en punktsats för att göra något fint för barnen i ett litet fattigt samhälle utanför Manaus. Men redan då frågade barnen när nästa gång skulle bli. Från det växte sen Ray of Hopes fina arbete fram.

Ray of Hope-teamet består av runt 35-40 lokala volontärer i olika åldrar. De åker ut och besöker byarna och har barnmöten och roliga aktiviteter för familjerna.

Många byar utmed floderna i Amazonas som tidigare känt sig helt avskärmade från omvärlden har nu fått ett annat liv, tack vare den fina kontakten med Ray of Hope. De har tidigare känt sig helt bortglömda av samhället men upplever nu att det finns människor som bryr sig om dem och finns där för att hjälpa dem.

Något som Ray of Hope uppmärksammar är barn med olika funktionsnedsättningar. De arbetar för att ge barnen och deras familjer en drägligare tillvaro. Varje månad får familjerna besök av Luzinete som uppmuntrar och ger dem ett matpaket som underlättar mycket för dessa kämpande familjer. Även i djungelbyarna börjar de handikappades situation bli lite bättre. De flesta familjerna har tidigare gömt undan sina barn, då de sett dem som ett straff för något de gjort. Genom Ray of Hope har dessa familjer att de fått ny status och de ser på sina barn med andra ögon.

Under året har det anordnats en pastorskonferens för omkring 40 pastorer som arbetar i olika djungelstäder och byar. De kom från 10 olika kristna samfund och hade tre mycket uppskattade och fina dagar tillsammans. Det anordnades också tre dagar för 10 äkta par (pastorer och missionärer) på ett djungelhotell i samarbete med Grace Church i Kansas, USA, och dess pastor. De var dagar för att erbjuda förnyelse och vila. Under dessa dagar såg man stärka relationer och det skapades nya vänskapband och samarbetspartners.

Ett samarbete med myndigheterna i Manaus hölls i Ray of Hopes lokaler under sex månader. Man hade samlingar för barn och ungdomar som bor i slummen för att få en bättre kontakt med familjerna och hjälpa dem framåt.

Ray of Hope är nu också med i ett statligt program som kallas "Mesa Brasil", där man delar ut mat och matpaket till fattiga familjer. Detta har under många år varit en dröm att få denna samarbetspartner och samarbetet är tidsbestämt till ett år.

Ray of Hope tar också emot grupper från olika länder som vill komma för att göra hjälpinsatser av olika slag. Grupper av ungdomar och äldre som hjälper till med lek, aktiviteter och mat för att stödja folket på olika sätt i byarna. Under året blev det sex turer med grupper ut på floden då man arbetade i olika byar för att hjälpa folket på olika sätt.

Även grupper av läkarteam från USA kommer varje år och sätter upp tillfälliga kliniker för en dag eller två för att hjälpa dem som är i behov av läkarhjälp. Läkarteamet satte upp en klinik under fyra dagar på Kärlekens Hem för att ta emot barnen och deras familjer och de tillbringade också en dag i en indianby.

De båda hjälpcentren Kärlekens Hem och Lyckliga Barn ligger under Ray of Hope.



Kärlekens Hem

Manacapuru, Amazonas



Det är full fart med aktiviteterna på **Kärlekens Hem** i djungelstaden Manacapuru. De har samlingar och aktiviteter fem dagar i veckan. Runt 70 barn som får hjälp tre gånger i veckan med extraundervisning, uppdelade på fyra klasser. Undervisning i data och musik finns också. Runt 30 barn kommer varje dag för att få mat. För flera av barnen är detta mål mat det enda de med säkerhet vet att de kommer att få för dagen.

Området där barnen bor är präglade av droger och kriminalitet. Många flickor blir gravida tidigt i tonåren och projektet för unga tjejer som startades för några år sen finns fortfarande kvar. Det är ett femtiotal tjejer som träffar Luzinete för att tala om livet. Luzinete försöker också hjälpa tjejerna att få en bättre självbild och att kunna sätta gränser. Luzinete har vunnit flickornas förtroende och har blivit en vuxen de vet att de kan lita på. Under pandemin uttryckte tjejerna hur mycket de saknade samlingarna och att få prata om livet och sina svårigheter.

Till Kärlekens Hem är Barn i Nöd ensam bidragsgivare utifrån, men kyrkan som har ansvaret på plats för centret har också samlat in medel för att hjälpa till. Under året installerade de luftkonditionering för att göra det bättre på centret. Nu behöver barnen inte längre besväras av värmen under de olika lektionerna och samlingarna. Det känns mycket bra att den lokala kyrkan nu går in och tar ett större ansvar för barnen som bor i deras område.



Personalen på Kärlekens Hem har också upprättat samarbete med några lokala handlare och får där extra stöd med mat och grönsaker. Efter pandemin har priserna på mat stigit mycket och man får försöka hitta vägar för att få pengarna att räcka längre.

Lyckliga Barn

Autazes, Amazonas



Hjälpcentret **Lyckliga Barn** ligger i djungelstaden Autazes, några timmar söder om Manaus. För att ta sig till Autazes från Manaus måste man korsa två floder och åka bil däremellan i dryga tio mil. Resan tar 3–4 timmar beroende på färjor och trafik. Runt 100 barn är registrerade på centret och de kommer regelbundet för att delta i de olika klasserna. De ger extraundervisning både på för- och eftermiddagarna för att barnen bättre ska klara skolan.

Personalen gör ett fantastiskt arbete med barnen och de älskar sitt jobb. De försöker hela tiden utveckla och göra det bättre och bättre. Centret ligger i ett område där kriminalitet och droganvändning är stor. Många av barnen hör och ser mycket som de borde vara helt ovetandes om. Många av dem kommer också från missbrukarhem och som genom att komma till centret fått ett bättre liv. En plats där de får uppleva att någon ser dem, känna kärlek och omsorg.

Det har varit ett stort engagemang från personalens sida då man gjort sitt bästa för att tillgodose barnens olika behov. En sak som verkligen prioriteras är att servera barnen mat. Det är vanligtvis lunch på förmiddagen och fika på eftermiddagen. Men ganska så ofta blir det också en improviserad måltid på eftermiddagen då barnen inte fått lunch hemma. Att det inte finns någon mat hemma är tyvärr inget ovanligt hos dessa familjer.

Under året har arbetet fortsatt med stödundervisning och idrott. Centret hålls öppet tre dagar/vecka (tisdag till torsdag) och i snitt har varje klass 20 elever, totalt 80 barn, men nästa alltid tillkommer några extra besökare. Undervisningen har mycket stort värde för alla som deltar. Varje dag startas aktiviteterna med en andakt, då de också lär ut principer och värderingar som barnen kommer att ha med sig hela livet. Barnens föräldrar är väldigt tacksamma över att deras barn deltar i aktiviteterna, eftersom de vet att när de är på centret lär de sig något bra.

I slutet av 2021 startades ett samarbete med Life Impact Brasil. De utvecklar ett projekt bland ungdomarna på centret och i grannskapet. I utvecklingsfasen har det varit två samlingar i månaden, varannan lördag, med utåtriktat arbete där teamet bygger relationer med ungdomarna för att stötta och hjälpa dem bort från ett liv på gatan och från droger och kriminalitet. Ett mycket uppskattat arbete som verkligen gör skillnad i området.



Hannacentret

Proyecto Cuatro, Azua



I Proyecto Cuatro, några kilometer utanför Azua på Dominikanska Republikens sydkust, finns det många familjer som lever under svåra förhållanden. Det är ett samhälle som präglas av fattigdom, droger och kriminalitet. Hannacentret startades 2013 och har blivit en oas för många barn. Till detta projekt är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.

På **Hannacentret** får barnen mat och det är en plats som ska hjälpa dem att bättre klara av skolarbetet. Det är en hög procent av barnen som har svårigheter då det gäller att läsa och skriva, även då de gått flera år i skolan. De vill också lära barnen att se på sig själva och andra med respekt. Samhället präglas av en respektlöshet och att slå ligger nära till hands.

Personalen får lägga mycket tid på att försöka fostra barnen, då deras föräldrar inte gör det. När barnen deltagit i Hannacentrets aktiviteter under en tid är det många av dem som sen lär sina småsyskon hur de ska uppföra sig. Arbetet sprider sig som ringar på vattnet. Maten som serveras är ett mycket viktigt inslag, då många av barnen inte får så mycket mat hemma. De flesta av barnen kommer från mycket fattiga familjer.

En dröm personalen har är att kunna bygga en lekpark på centrets bakgård. Just nu finns det inte pengar till detta, men det hade varit ett fantastiskt tillskott i arbetet bland barnen. Flera av barnen har också speciella behov och personalen arbetar hårt med att försöka hitta vägar så de kan hjälpa alla på det sätt de behöver.

Under pandemin har de också sett att många av de äldre barnen hamnat snett. Flera av dem har blivit gravida, prostituerade, några hoppade av skolan, de har blivit sjuka och andra har börjat använda droger. Personalen är mycket väl medvetna om vad som händer barnen och ungdomarna och de fortsätter försöka hitta verktyg för att kunna fortsätta finnas där för alla, visa kärlek och hjälpa dem vidare i livet. De ser hur deras arbete och aktiviteter hittills har förvandlat tillvaron för så många av barnen, men de vill nå ut till ännu fler av barnen och ungdomarna i området.



I **Indien** har Barn i Nöd 6 projekt – 1 skola, 1 skolhem, 1 blindskola (som även är ett barn och ungdomshem), 1 arbete i Delhis slum och 1 yrkesskola för tjejer, 1 socialt familjeprojekt bland blinda.

Agape Child Centre

Perumbavoor, Kerala

Agape Child Centre är Barn i Nöds första barnhem. För några år sedan ändrades beteckningen av hemmet till att bli ett skolhem och är kopplad till en skola som ligger i närheten. Alla barnen som bor på Agape har en familjetillhörighet och bor på hemmet på grund av fattigdom eller andra omständigheter som gjort att barnen behöver hjälp för att kunna gå i skolan och få vad de behöver för en bra uppväxt. Under skollov och ledighet bor de hemma med sina familjer.

Under året har det varit nio anställda på hemmet. Det har varit 38 barn under läsåret. De kommer från mycket fattiga familjer i avlägsna byar där skolor inte finns tillgängliga och många av dem kommer från splittrade familjer. Dessa elever läser i klass 3-12 i en skola nära Agape. Alla som bor på området är som en stor familj och man försöker hålla en god standard på alla områden när det gäller disciplin, hygien, studier och övriga aktiviteter.

Varje dag är det tre timmars studietid och läxläsning för alla barnen. En timme på morgonen och två timmar på kvällen. Speciellt stor satsning är det på eleverna som går i klass 10, då man har många stora prov i skolan. De åtta elever på Agape som går i klass 10 klarade sig fint och fick bra betyg. Varje fredag, lördag och söndag har barnen mycket tid för sport och lek. Att titta på TV och att titta på videor och kristna filmer med projektor är tillåtet då och då.

Även detta år har man utfört en del underhålls- och byggnadsarbeten på Agape Child Centre. Man har lagat skadade golv, bytt ut rör och elledningar med mera.

Även i år delade personalen ut matpaket till fattiga barnfamiljer i området som var i stort behov av hjälp.

På bibelskolan har det under året varit 20 elever från olika delar av norra Indien. Klasserna är på hindi. Agape Child Center bidrar till detta program och alla eleverna trivs bra på området.

Till Agape Child Centre är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.



Emanuel Ebenezer School

Shahpur, Madhya Pradesh



I **Emanuel Ebenezer School** går cirka 150 barn som bor i byarna runtomkring Shahpur. Skolan omfattar förskola och årskurserna 1–10. Skolan är indelad i två delar. Ena delen får all undervisning på sitt modersmål hindi och den andra får all undervisning på engelska. Skolan har ett mycket gott anseende i området.

Skolåret har kom igång på ett bra sätt efter covid och två års nedstängning med distansstudier. Eleverna återvände till skolan och man har nu kommit in i normala rutiner. Antagningsmässigt fick skolan bra respons och även elever från byar som ligger långt bort har kommit tillbaka. Elever som också bor på närmre håll har kommit tillbaka, även om det nu finns fler skolor i Shahpur-området.

Personalen på skolan har efter bästa förmåga och resurser hjälpt en del covid-drabbade elever med uniformer, böcker och skolmaterial. Skolan kör nu på med full kapacitet och undervisningen är åter igen på heltid. Personalen var också mycket glada att se att även då regnet öste ner kom eleverna till sina lektioner.

När covid-restriktionerna lättade kunde man också ha den årlig sportveckan. Det organiserades tävlingar i olika sporter som cricket, kabbadi och khokho med mera. Eleverna deltog med liv och lust och hade en mycket rolig vecka. Priserna fick vinnarna ta emot under julfirandet på skolan.

Till Emanuel Ebenezer School är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.



Padharhemmet

Padhar, Madhya Pradesh



De handikappades situation är mycket utsatt och svår i dessa fattiga bygder, men i Padhar får de ett hem, mat och kläder. Detta är deras enda chans till ett drägligt liv och en bättre framtid. Det är viktigt att hemmets barn och ungdomar förstår att de inte står utanför i det vanliga samhället utan att de är en del av det.

På Padharhemmet försöker personalen hjälpa barnen att anpassa livet till deras funktionsnedsättning. Alla som är inskrivna på hemmet har olika funktionsnedsättningar. Målet är att de så småningom ska kunna klara sig ute på egen hand i samhället. Det finns många hjälpmedel de kan använda så att livet ska bli lättare och för att barnen ska känna sig trygga. De studerar alla på olika nivåer, allt från förskola till högskola. Några av dem finns också på ett utbildningscenter där de går på yrkesavdelningen.

Under pandemin fick hemmet hållas helt stängt och inga barn utifrån fick bo där. Skolorna fick sen tillstånd att öppna igen, men det dröjde ytterligare en tid innan hemmet fick öppnas upp så att barn och ungdomar fick komma tillbaka och bo där. Under hösten blev de sen totalt 116 barn och ungdomar som bodde och gick i skolan på och utanför Padharhemmet.

Som ett resultat av pandemin, när ungdomarna inte fick bo på hemmet, var det många som fick många dåliga vanor. Flera började röka och dricka och tappade helt intresset för att studera. Men allt eftersom när de flyttat tillbaka till hemmet blev attityden bättre och de förändrades på ett positivt sätt.

De nio barn från Emanuel Ebenezer Home som nu bor på Padharhemmet trivs fortfarande mycket bra tillsammans med sina vänner i Padhar. De går på Happy Valley English Medium School och det går bra för dem i skolan.

Till Padharhemmet är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.



Grace Vocational Training Centre

Nagrakata, Västbengalen

Då flera av de stora teplantagen lades ner i norra Indien blev väldigt många familjer lämnade helt utan hopp. De stod utan arbete och inkomst för att försörja sina familjer. Risker var stora att flickorna i området skulle hamna i prostitution och säljas till de stora bordellerna runt om i Indien. Då startades **Grace Yrnesskola** i Nagrakata för att hjälpa unga kvinnor att få en utbildning som kan ge dem en ljusare framtid. Utbildningen är ett år och de 24 eleverna är indelade i två grupper där ena halvan utbildas inom Hår och Skönet och andra halvan i Sömnad. Båda grupperna läser data och engelska tillsammans.



Skönhet och Hårvård med teori och praktiska sessioner har stärkt eleverna och hjälpt dem lära sig olika kosmetologtekniker. Under kursens gång var alla uppmärksamma och aktiva. De fick också lära sig i detalj om olika skönhetsprodukter och deras användningsområden.

Det är intensiva kurser i **Sömnad**, där mätning och tillskärning lärs ut, både teoretiskt och praktiskt. Eleverna visar stort intresse och det antecknas flitigt under varje undervisningstillfälle så att de kan vässa sina färdigheter och bli duktigare.



Data och engelska som tidigare varit helt utom räckhåll för dessa unga kvinnor har nu blivit till ett viktigt verktyg. Det var första gången för de allra flesta av eleverna då de fick möjlighet att röra vid en dator. På den här kursen får de lära sig grunderna i de olika dataprogrammen. Kursen har gett dem större självförtroende att så småningom kunna komma ut i yrkeslivet. Engelska är också mycket viktigt, så kurser hålls för alla eleverna och det ger dem större och bättre arbetsmöjligheter.



Under elevernas vistelse på skolan är vi måna om att de får god och näringsrik mat och att de ägnar fritiden åt att umgås och motivera varandra. Matsalen är platsen där de har trevligt och umgås. Eleverna njuter av varje måltid som lagas och maten serveras med stor kärlek och omsorg. Oberoende av bakgrund och religion ger husmor dem alla samma moderliga kärlek och omsorg.

Till Grace Yrnesskola är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.



Good Hope Blind Mission

Kottayam, Kerala

Good Hope Mission fortsätter att finnas till för de 45 blinda i södra Indien och ger dem bland annat både stödpaket och mediciner. Flera av dem har också fått ovanliga följsjukdomar på grund av covid-vaccinationerna och behöver lite extra hjälp. De 20 barn med nedsatt syn fortsätter på den katolska blindskolan i Kalaketty där de bor under terminerna. De mår bra och fortsätter att studera och lära sig nya saker. De växer snabbt upp och Good Hope Blind Missions personal besöker dem varje månad.



Även när pandemin äntligen var över så blev ju inte livet lätt. Vi möter alla svårigheter, men för de blinda är det många gånger ännu värre, så all hjälp de kan få är till stor välsignelse för de blinda; både barn och vuxna. Arbetet bland de blinda är mycket uppskattat av myndigheter och allmänhet. Flera av de vuxna blinda säljer lotter för att få ett litet ekonomiskt tillskott till familjen medan andra har små kiosker. Några av dem tillverkar också korgar som de säljer. Till Good Hope Blind Mission är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.

Utöver stödet till de blinda fortsatte också under 2022 hjälpen till Poor Boy's Home i Kottayam. På hemmet bor 27 pojkar och 3 vuxna. Stödet är framförallt till mat på hemmet.



Slumarbete i Delhi

Delhi



Vanitha och Allen fortsätter sitt arbete bland barnen i ett av **Delhis slumområden**. I ett område som är runt 3x5 km stort bor ca 1 miljon människor. Vanitha och Allen gör ett fantastiskt arbete tillsammans med sina döttrar och att de fortsatt att arbeta i slummen, trots att de knappt haft några ekonomiska resurser, visar på deras stora hjärtan för alla dessa barn och vuxna i området.

Deras vanliga arbete går vanligtvis ut på att hjälpa barn med läsläsning, de har barnmöten och söndagsskola och ger sömnadskurser. De har också lärt ut baskunskap i data.



Neve Michael

Pardes Hana

Neve Michael i Pardes Hana är en fristad för 280 barn i riskzonen, i åldrarna 5–18 år. Barnen kommer från dysfunktionella familjer som har drabbats av fysiska, sexuella och mentala övergrepp och vanvård i späda ålder. De tar emot pojkar och flickor från hela Israel, främst från landets utkanter. Dessa barn är bland de allvarligaste och mest hjärtskärande fallen av barn i riskzonen i Israel. Målet är att bryta den cirkel av nöd som drabbar barnen och ge dem hopp om en bättre framtid. Deras engagerade och professionella personal hjälper barnen att övervinna sina trauman och utvecklas till friska unga män och kvinnor. Detta sker genom utbildning, daglig omsorg, en varm medmänsklighet och ett brett utbud av terapitjänster som är skraddarsydda för att passa varje barns individuella behov. Uppdraget är att ge varje pojke och flicka det liv de förtjänar att ha.

Neve Michaels Barnby har skapat familjehem för barn i åldrarna 5–7 år. Dessa barn växte upp i dysfunktionella hem där de inte ens fick lära sig det mest grundläggande i livet. Vare sig när det gäller hygien eller hur man betar sig. När föräldrarna är höga på droger eller berusade är de oförmögna att göra vad normalt fungerande föräldrar gör; lära sina barn det grundläggande i livet. Dessa barn måste nu lära sig från grunden om dagliga rutiner i det normala livet. Detta var inget de någonsin såg i sina egna hem. De vet inte hur man badar/duschar, borstar tänderna och tvättar sina ansikten. De vet heller inte hur man använder gaffel, kniv och sked när man äter. Att lära dem alla dessa grundläggande saker är en lång process som kräver mycket känslighet och noggrann uppmärksamhet.

När det sen är dags för barn och ungdomar att lämna Neve Michael är det ett bevis på framgång. Det visar att den onda cirkeln av nöd kan brytas. De anländer till Neve Michael med resväskor fyllda av trauma och smärta och lämnar med resväskor fyllda av hopp och en lovande framtid.



Rangala Baby Home

Ugunja, Kisumu

Till Rangala Baby Home kommer barn av olika anledningar. De flesta av dem förlorade sin mamma under förlossningen eller strax efter. Många av kvinnorna är fattiga och de väljer att föda barn hemma. Om det då blir komplikationer så har de långt till närmsta sjukhus och flera av dem klarar inte av att ta sig dit i tid. När papporna står där med ett litet spädbarn, och inte känner sig kapabelt att ta hand om bebisen, finns möjligheten att barnet får komma till Rangala. För vissa av dem stannar de på hemmet 3-4 år, tills de blivit så stora att pappan eller några släktingar tar hem dem, men för andra bryts kontakten med den biologiska familjen och man får hitta fosterfamiljer. Det är inte alltid som pappan är villig att ta emot sitt barn. Han kan ha gift om sig och har ny familj.

Några av barnen är också hittade övergivna. Personalen vet inget om deras bakgrund. Ett sökande efter familjer till de övergivna barnen pågår ständigt.

Barnhemmet har också planteringar för att odla grönsaker och en fiskdamm där de föder upp fisk. Man har också kor, höns och kycklingar för att ge mjölk, ägg och kött.

Genom Barn i Nöd finns en fadderverksamhet för runt 30 barn som inte längre bor kvar på hemmet. Barnen har fått flytta till släktingar eller fått en ny familj. Personalen på barnhemmet fortsätter hålla kontakt med barnen och förmedlar regelbundet fadderstöd.

Barn i Nöd är barnhemmets största sponsor.



I **Thailand** stödjer Barn i Nöd BaanChivitMai i norra Thailand.

BaanChivitMai

ChiangRai



BaanChivitMai betyder "hem för nytt liv" och är en fristående lokal hjälpverksamhet i Thailand som har räddat flera hundra barn och ungdomar undan prostitution och knarkhandel. Genom BaanChivitMai får utsatta barn och ungdomar någonstans att bo och möjligheten till skolgång.

Den största verksamheten som bedrivs är skolhemmet i HuaDoi, 7 km öster om Chiang Rai. Här bor barn som kommer från byarna uppe i bergen i norra Thailand. Barnen är i åldern 5-20 år och går i förskola, grundskola och gymnasium på de statliga skolorna i Chiang Rai.

Utan skolhemmet skulle barnen inte få någon utbildning eftersom deras hembyar ligger för långt bort. Flera av barnen har förlorat sina föräldrar i AIDS eller till långa fängelsestraff på grund av knarkhandel. De har därför

ingenstans att ta vägen. Många av barnen har på Huadoi fått en fristad då de hamnat i riskzonen för prostitution och förtäring. Här kan de växa upp i säkerhet utan risk för att säljas till hallikar och hamna på bordeller i någon av landets storstäder.

I **Uganda** stödjer Barn i Nöd en skola.

Skolprojektet Mukarangye

Kabale Town

Skolan **Mukarangye** ligger i Kabale town och startades 2010 av Wycliff och hans fru Gilian. De kommer ursprungligen från Uganda, men bor nu sen några år tillbaka i Sverige. Målsättningen med skolan är att ge stöd och utbildning till fattiga barn för att försöka förändra deras tillvaro och ge dem bättre förutsättningar i livet. Skolan har nu närmare 100 elever och sju lärare. Lärarna är kvalificerade och de är duktiga på att undervisa barnen.

Efter att ha hjälpt skolan några år under byggnationen och även inköp av material, skoluniformer och en skolbuss avslutar Barn i Nöd nu stödet till Mukarangye-skolan. Vi hoppas att skolan kommer att fortsätta vara en tillgång för alla barnen i detta område.





Tacksamhet...

Vi är så oändligt tacksamma för allt det stöd som vi genom Barn i Nöd kan förmedla ut till så många barn som verkligen behöver hjälpen. Att vi också kunnat göra resor igen, för att träffa barnen på plats, betyder så mycket. Vi besökte våra projekt i Brasilien, Dominikanska Republiken och i Indien.

Att efter tre år, återigen få träffa alla barnen på Hannacentret i Dominikanska Republiken var fantastiskt. Det är mycket som hinner hända på tre år. De som tidigare varit små pojkar och flickor var nu långa, gängliga tonåringar. Jag kan så tydligt se vad Hannacentret betyder för dessa barn. En fristad för dessa som har det så svårt hemma. Kärleken från personalen till barnen går inte att ta miste på. Hannacentret är verkligen ett ljus som lyser varmt välkomnande och en öppen famn för barn som lider på olika vis. Det har snart gått tio år sen vi öppnade upp centret och jag är så stolt och glad när jag ser att denna plats är till så stor välsignelse, stöd och hjälp för barnen i byn.

Tänk vad mycket bättre det blir när vi hjälper varandra. Ensam är inte stark, vi behöver alla varma och stöttande människor runt oss. Ett uppmuntrande ord och en hjälpende hand. Det senaste känns det som katastroferna avlöser varandra och det är en mörk bild som målas upp när man sätter på nyheterna. Vi behöver alla göra vårt bästa för att lysa upp i mörkret. Delar vi med oss av det goda vi har så blir det ringar på vattnet.

Vi är så tacksamma för alla våra trogna givare som fortsätter att stötta det arbete vi gör för alla dessa människor som är i så stort behov av hjälpen. Alla gåvor, både stora och små, gör verkligen skillnad! Vi får tillsammans vara med och så in i dessa barns liv och vara med och förändra deras tillvaro.

Göteborg i februari 2023

Karin Johansson
Direktor